

KARANG-SZÓ

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom
híveinek lapja

VII. évfolyam, 4. szám, 2008. Karácsony

Kedves Olvasó!

Lassan ismét felcsendülnek az ismert régi, szép melódiák: „Mennyből az angyal lejött hozzátok...”

Évről évre elénekeljük, készülünk a fenyőfa rejtett szépségeit és kincseit felfedezni, a gyermekek az ajándéknak, a felnőttek a gyermekeknek örülnek. És így van ez rendjén. Hiszen az ajándék és az ajándékozás öröme áll e nap középpontjában.

Elfeledkezünk a mindennapok feladatairól, mindarról, aminek meg kell felelni az év során. Egy kicsit több figyelmet kap a család, szeretteink és egy kicsit több idő marad saját magunkra is. Talán ilyenkor jó figyelni Karácsony igazi üzenetére: „Mennyből az angyal, lejött hozzátok!” Lejött és nem céltalanul! Örömhírt akart hozni, a legnagyobbat: Megszületett a Megváltó! Ennél nagyobb örömet már csak maga Krisztus adott nekünk, amikor újra megszületett, feltámadt Húsvétkor. Ez az ünnep azonban mégis bensőségebb mindannyiunknak. Szeretnénk találkozni ezzel a kiszolgáltatott, emberi természetet sem szégyenlő Kisdeddel, megtudni, meghallani mit üzen számunkra a szentestén. Amikor ezeket az énekeket majd teljes lelkesedéssel és némi nosztalgiával énekeljük majd, gondoljunk arra, hogy nekünk is volt életünkben egy kezdet. Csakúgy, mint Krisztusnak. Valamit elképzelték rólunk a szüleink.

Terveket és álmokat szőttek, hogy mi lesz belőlünk, mire visszük, sikeresek és híresek leszünk talán. A szent szülőpár is elképzelte talán azt, hogy Krisztus egy szent életű, becsületes ember lesz, aki embertársaiért él, aki majd öregségükben sem feledkezik el a szüleiről, akit az egész város ismerni és tisztelni fog, mert édesapjától mesteri módon eltanulta az ács szakmát. De Isten nem ezt a tervet szőtte Róla... Ő mégsem érzett csalódást, azt tette, amit Isten várt el Tőle. Ma este hozzánk jön, élénk áll példájával, azok elé, akik nemcsak saját álmaikat szeretnék megvalósítani, hanem Isten akaratát is. Segít, hogy felismerjük nagy lehetőségünket: Mindig van egy újraszületés... egy lehetőség Isten előtt az újrakezdésre. Segít az élet értelmének felfedezésében: tudjunk másokért élni, boldogságukért fáradozni.

Adja Isten, hogy képesek legyünk az önzetlenségre, az igazi szeretetre. Segítsen megérteni ez az ünnep, hogy a legnagyobb ajándék az élet és a lehetőségek, melyeket kitudunk bontakoztatni Isten segítségével.

Íme, mennyi feladat, mennyi üzenet ezen a Karácsonyon is: Nézd a Kisdedet, köszönd meg az életet, mindazt, amit kaptál, mindazt, amit nem kaptál meg, mert talán nem vált volna javadra. Becsüld meg amid van, és kérd Istent, hogy mindent az Ő nagyobb dicsőségére tegyess, és ezáltal szolgálj szeretteid boldogságát is.

Krisztus nem csak Karácsonykor akar velünk lenni, helyet akar kapni életünk mindennapjaiban is. Csak rajtunk múlik, hogy befogadjuk-e.

„Karácsony fényei, jöjjetek,
Szívünket békesség töltsé meg:
Szeretnénk boldognak látszani,
S lehetnénk egymásnak társai.”

Áldott, szent karácsonyi ünnepeket kívánok egyházközségem minden kedves családjának! Isten békéje töltsé be szívüket és áldja meg őket az Új esztendőben!

Janes Zoltán plébános

Év végi köszönet

Az év végéhez közeledve szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik az egyházközség életében bármilyen módon részt vettek, vagy segítettek az ünnepekre való készüléket.

Különös hálával emlékezem vissza a nagyobb ünnepek, így az elsőáldozás, húsvéti vagy karácsonyi készülétekre.

Köszönöm, hogy az idén is szép számmal, sőt az előző évek adatait nézve, jóval többen fizették be az egyházi hozzájárulásukat.

És külön köszönöm mindazt az emberi jószágot és szeretetet, amellyel lelkipásztori munkánkat segítették. Isten áldása legyen jutalmuk az újesztendőben is.

Janes Zoltán plébános

Engem jelölt ki az Úr

A harmadik adventi vasárnapon Keresztelő Jánossal találkoztunk az evangéliumban, akinek az volt a küldetése, hogy előkészítse a népet a Megváltó érkezésére. Mielőtt küldetéséről elmélkednénk, hadd mondjak el egy kis történetet.

Szombathy Viktor, felvidéki magyar író egyik novellájában Istenes András azt a feladatot kapja, hogy három fenyőt vágjon ki az erdőben karácsony napjára. A fiatal erdőmérnök szigorúan megtiltotta neki, hogy akár csak eggyel is többet kivágjon. Az egyik az iskoláé lesz, a második a mérnöké, a harmadikat meg Istenes András családja kapja. A favágási tilalmat ebben az évben szigorúan be kell tartani, így rendelkezett az erdészeti igazgatósága. András már értesült róla, hogy az orvos és a jegyző drága pénzen hozat magának fát a városból, a plébános is intézkedett már, hogy legalább egy kisebb fenyő jusson valahogy a templomba, de a kis falu többi családjának bizony idén nem lesz fenyőfája. S ha nincs fenyőfa, akkor nincs karácsony sem. Nem égnék majd a gyertyák, nem érezni majd a fenyő friss illatát, s nem száll az ég felé karácsonyi ének sem az otthonokból. Miután kivágta a három fát az erdőben, Istenes András visszatért a faluba, beadta a fákat az iskolába és a mérnöknek, a magáéval meg elindult hazafelé. Az emberek sorban megállították, s panaszkodtak, hogy nekik nem lesz se fájuk, se karácsonyuk. András megsajnálta őket, s egy-egy ágat vágott a fejszéjével mindenkinek a magáéból. Mindenki becsülettel meg is köszönte neki. Mire hazaért, a gyönyörű fenyőből alig maradt valami. Az egyik

kezében a fejszével, a másikban a kis ágacskával állított be a házukba, s felesége mosolyogva kérdezte meg tőle, hogy hogyan is bírta azzal az irdatlan nagy fejszével azt a kicsiny ágat kivágni? Istenes András pedig azt válaszolta, hogy „bizony nagy ügyesség kellett hozzá. A fából csak ennyi maradt, mert ma én voltam a karácsony az emberek számára, - engem jelölt ki az Úr.”

Engem jelölt ki az Úr - mondhatta egykor Keresztelő János is. És nem ellenkezett, nem tiltakozott, hanem teljesítette küldetését. Engem jelölt ki az Úr, hogy a sok évszázad óta várt Messiás előfutára legyek. Engem jelölt ki az Úr, hogy tanúságot tegyek a világba érkező világosságról. Engem jelölt ki az Úr, hogy előkészítsem a Messiás útját. Engem jelölt ki az Úr, hogy a pusztában kiáltó szó legyek. Engem jelölt ki az Úr, hogy vízzel való keresztségben részesítsem azokat, akik bűnbánatot tartanak. Engem jelölt ki az Úr, hogy rámutassak a Megváltóra, Jézusra. Érdemes odafigyelnünk arra, hogy János nem akar önmagán túlnőni. Nem értékeli túl önmagát, s nem akar mást tenni, mint amit az Isten rábízott. A reá bízott feladatot viszont hűségesen teljesíti.

Az Úr talán engem is kijelölt valamilyen feladatra. Kijelölt, hogy Betlehem felé utat mutassak az embereknek. Kijelölt, hogy csillag legyek és utat mutassak azok számára, akik elvesztették az útirányt. Kijelölt, hogy a sötétségben élők számára megmutassam az igazi világosságot. Kijelölt, hogy a reményvesztetteknek megmutassam az igazi reményt, a kis Jézust, aki talán az egyetlen reményünk a bizonytalan világban. Talán engem jelölt ki az Úr, hogy egy kis örömet, szeretetet vigyek azoknak, akik nélkülözik ezt. Engem jelölt ki az Úr, hogy társa, barátja legyek magányosoknak, akik egyedül készülnek az ünnepre.

Engem jelölt ki az Úr, hogy ezen a harmadik adventi vasárnapon, az öröm vasárnapján hirdessem Jézus közelgő születésének örömhírét.

HIS

Imádság

Jézus, reményünk! Téged követve azt választjuk, hogy szívünk mélyéből szeretünk. Te az Evangélium öröme adod nekünk, bármily kicsinynek érezzük is azt. És mégis, mikor ellentmondások támadják meg lelkünket, add nekünk, hogy Rád bízassuk magunkat, ó Krisztus, és mi igyekszünk megosztani Veled mindazt, ami az életben ránk nehezedik.

Karácsony az újrakezdés reménye

A keresztény hagyományú Európában is sokszor a szeretet ünnepének nevezik karácsonyt. Amikor a hittanórán megkérdeztem, hogy mi a legfontosabb ebben az ünnepben, a gyerekek több mint fele a szeretetet mondta. Ez igaz is, meg nem is. Mert a legfőbb szeretet az Istentől jön, és így tényleg a szeretet ünnepe. Azonban nem egy szentimentális érzés kell számunkra, hanem az Isten! Egyre többen közelebb kerülnek Szűz Mária és Szent József szegénységéhez fizikailag. Azt pedig csak remélni tudom, hogy ez nem távolítja el őket az Istentől, hanem éppen Istenhez vezeti őket.

A nehézségek és problémák sokszor megkeseríthetik életünket. Egy család életében egy gyermek vállalása sok áldozattal jár. Százszor is átgondolja egy házaspár, hogy miként ossza be a pénzt, és mit engedhet meg magának. Szűz Mária és József is hasonló helyzetben voltak. Mégis Istenben bízva várták Jézus születését. Egy kisbaba születése reményt ad. Mindenki összeszedi magát, megpróbál valamit adni, hogy jobb legyen az élet a családban. Az édesapa serényebbé válik, az édesanya pedig érzékenyebbé, hogy jobban megérezze a kicsi minden rezdülését.

A családok, ahol gyerekek vannak, ilyenkor karácsonykor kicsit jobban odafigyelnek a gyerekekre. Ők a kicsik, a jövő reménye. A jó szülők a gyermekeiknek mindig többet és jobbat szeretnének. A gyerekekben várják álmaik beteljesülését. Ezért fontos, hogy Magyarországon minél több család és gyermek legyen. Ők a társadalom reménye, a jövő függ tőlük.

Betlehemben megszületett Jézus és nem csak Mária és József reménye, hanem mindannyiunk reménye is. Minden embernek szüksége van jövőképre, reményre. Ilyen igazi reményt csak maga az Isten tud adni. Amikor karácsonykor megszületik az Isten erre a földre, akkor jön el az igazi remény. Mert valóban *velünk az Isten!* Ez a remény teljessége.

Amikor kisgyermekként jön el az Isten közénk, akkor mindenki bizakodik és remél. Ez a remény, az új kezdetének a reménye. Valami olyan jön, ami még nem volt, és velünk van az Isten. Visszatérve a kérdésre, hogy mi a legfontosabb ebben az ünnepen a helyes válasz tehát az, hogy Isten eljön, megszületik! Sőt nem csak eljön, hanem ránk bízta magát.

Sok ember életébe eljön karácsonykor az Isten. Nem csak a családokhoz, hanem az egyedülállókhöz is. A karácsony ezért az

újrakezdés lehetőségét hordozza. Be tudjuk fogadni Jézust, mint újszülöttet? A vallásos cselekedetek, szentmisére járás sokszor azért marad annyiban, mert csak kapni szeretnénk, pedig amikor karácsonykor megkapjuk a kisbaba Jézust, akkor feladatot is kapunk. Úgy, ahogy Mária és József ápolták és nevelték Jézust, úgy kell nekünk is óvnunk és védenünk a karácsonykor lelkünkbe kapott isteni reményt. Ez fontos! Ne hagyjuk, hogy gondozás nélkül maradjon. A hit és jövő függ tőle.

Van egy történet négy gyertyáról. A koszorún a gyertyák a *BÉKE*, *HIT*, *SZERETET* és a *REMÉNY*. A történet szerint a mai világban már nincs béke, kihalt a hit és lassan megszűnik a szeretet. Ezek a gyertyák sorra elalszanak. Ekkor lép be a kisgyerek a szobába, aki a *REMÉNY* gyertyájáról meggyújtja a kialudt másik három gyertyát. Azt kívánom mindenkinek, hogy így karácsonykor sikerüljön újra meggyújtani a reménnyel a béke, a hit és a szeretet tüzét a lelkekben. Kívánom, hogy ne aludjon ki a remény gyertyája jövőre sem, hanem újra és újra sikerüljön meggyújtani róla a hitet, szeretetet és békét.

Áldott karácsonyt és reményteli boldog új évet kívánok!

Péntek Zsolt káplán

Ady Endre: Karácsony

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

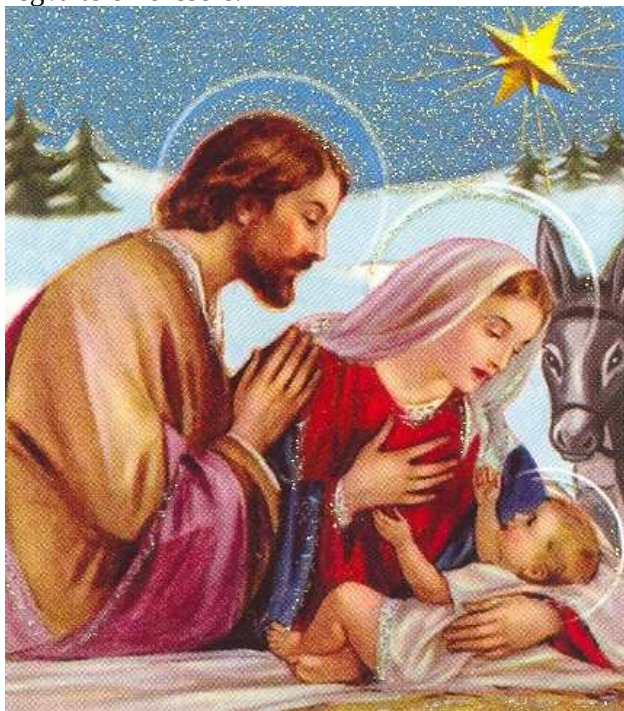
Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme, súgna, szállna,
Az én kedves, kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

Advent - Karácsony

Amikor ezeket a sorokat írom, november 19. van, Árpádházi Szent Erzsébet ünnepe. A templomban egész napos szentségimádás van. Kevesen, de azért a nap folyamán mindig vannak imádkozók. Hűvös az idő, de néhány hívőt felmelegít a Szentségi Jézus imádása. Délután is lemegyek imádkozni a templomba. Ismerős a járás. Beülök az első padba. Valami arra készíttet, hogy oldalra nézzek és látom a betlehemi szobor csoportot. Fordulok előre, és ott van előttem a nagy kereszt, rajta az értünk meghalt Jézus Krisztussal. Még egy kis fordulat és az oltárszekrény magaslátán ott az Oltáriszentség, a kenyér és bor színében győztes élő Jézussal. - Mi ez a három dolog? Az üdvösség beteljesedése.

Gondolkodjunk egy kicsit! Honnan indult az ember? Az Édenkertből - a Paradicsomból, Isten kedves teremtményeként, de engedetlenségével mindent elrontott. Magára és utódaira vonta az áteredő bűnt. Isten azonban végtelenül jóságos. Bekövetkezett a nagy advent, várakozás a Megváltó eljövételére. Az ember tudta, hogy a saját erejéből nem tud a végsőig kitartani, a helyes úttól újra és újra eltér, ezért fakadt fel szívéből a sóhaj: „Harmatozzatok égi magasok! Téged vár epedve a halandók lelke, jöjj el édes Üdvözítőnk!”

Isten azonban végtelenül türelmes és kegyelme a helyes útra terelte. Küldött prófétákat, akik eligazították a tévelygő embert. Ez az idő volt az advent, amikor az Isten által küldött emberek eligazították a tévelygőket, hogy várakozzanak a Megváltó érkezésére.

Ez bekövetkezett 2008 évvel ezelőtt. Sajnos elég kevesen várták tudatosan. Már angyalok jöttek. De nem szabad karácsonykor -Jézus Krisztus születésekor megfeledezni Szűz Mária és Szent József hitéről. Nem kérnek külön bizonyítékokat és különös elbánásokat, elfogadják Betlehemet, Názáretet,

Egyiptomot, a názáreti rejtett és munkás életet. Ez az igazi karácsony.

De milyen a mi mostani karácsonyunk? Alig múlt el Mindenszentek, már elkezdődik a karácsonyi vásár, fenyőfa, ajándék, édesség, vásárlás, sütés - főzés a végkimerülésig. Talán ilyenkor ki akarunk pótolni olyan eseményeket és dolgokat, amelyek máskor elmaradtak. Talán még egy képes üdvözlőlap is elmegy rég nem látott ismerőshöz, rokonhoz. És ha még marad egy kis erőnk, akkor elmegyünk az éjféli misére. Jó volna azonban, ha visszatérnénk az igazi karácsony megünnepléséhez. - *Fel nagy öröme, ma született... Kegyelemteljes karácsonyt!*

Sándor atya

Eseménykavalkád a Szent József-templomban

November 23-án több minden történt a vasárnapi szentmise környékén a Piroskavárosban. Aki belépett, észrevette, hogy egy Szent Erzsébet szobor áll a felolvasóállvány előtt gyertyákkal és virágokkal körülvéve. Az oltár előtt pedig apróbb cipőcskák sokasága fekszik a kosarakban.

A szentmisében megemlékeztünk Szent Erzsébetről, aki szívéből szerette a szegényeket. Ő, akire biztosan illettek az evangélium szavai. „Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot! Éhes voltam, és adtatok ennem. Szomjas voltam, és adtatok innom. Idegen voltam, és befogadtatok. Nem volt ruhám, és felruháztatok. Beteg voltam, és meglátogattatok. Börtönben voltam, és fölkerestetek.” (Mt 25,35)

Krisztus király vasárnapjának evangéliuma felhívja a figyelmet, hogy tetteink befolyásolják az utolsó ítéletkor sorsunkat. Nem mindegy hogyan élünk itt a földön. Jézus ítélete nem lesz önző, hanem úgy ítél, mintha mindenki fején ott lenne a korona. „Amit a legkisebbek egyikével tetek, velem tettétek!” hangzik majd az uralkodó Jézus szava...

A prédikáció után megáldottam Szent Erzsébet kenyerit, megemlékezve az ő szeretetéről.

A szentmise végén pedig Jézus szíve litániát imádkoztuk az Oltáriszentség előtt. Ez egy országos akció keretében történt. Sok más plébániával együtt ezen a napon együtt imádkoztunk az Oltáriszentség előtt, elmondtuk tehát a litániát. A kezdeményezés a Jézus szíve családok országos vezetésének kezdeményezésére történt, nem csak itt Piroskavárosban, hanem a Nagytemplomban és az ország sok más templomában is ugyanezen a napon. A szentségi áldás után pedig a kivonulás alatt mindenkinek adtunk megáldott kenyérkét.

A többségnek itt befejeződtek az események, de ugyanezen a napon az egyházközség új taggal gyarapodott. Keresztelőt is tartottunk.

Remélem, nem csak szép emlékként marad meg a délelőtti eseménye az emlékezetben, hanem sikerül létté is váltani az irgalmasság cselekedeteit.

Péntek Zsolt káplán

Karácsony titka

„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarátú embereknek!”

Így zengtek az angyalok azon a szent éjjelen, amikor a Fiú Isten a földre jött. Egy piciny gyermek született egy szegény barlangistállóban, mégis megváltozott minden. Nem egyik napról a másikra, nem erőszakkal és hatalommal, hanem csendesen, alázattal szállt közénk.

Kiválasztott egy leányt, aki képes volt igent mondani a lehetetlenre, aki vállalta, hogy anyja lesz az Isten Fiának.

Így jön el ma is. Megszólít és megkérdezi tőlünk: Befogadsz engem, hogy a szívedben növekedhessem? Ha igent mondunk, mint Mária, elkezdődik bennünk az isteni élet. Még csírájában, alig észrevehetően, de már ott fejlődik bennünk az Istengyermek.

Jézus maga mondta: „Aki teljesíti Atyám akaratát, az mind testvérem, nővérem és anyám.” Ha engedjük, hogy Jézus növekedjék bennünk, a mi szívünkbe is béke és szeretet költözik, és egy napon láthatóvá válik életünkben, ahogyan azon a betlehemi éjszakán is történt.

De miért kellett az Isten Fiának éppen egy istállóban születnie? Ez a kérdés éppen úgy mardossa lelkünket, mint amikor életünk nehéz helyzeteiben kérdezzük: - Miért?

Talán erre is, arra is ugyanaz a válasz. Bűnös emberi természetünk miatt. Azért, mert képesek vagyunk becsukni ajtónkat egy várandós asszony előtt, a nincstelenek előtt, vagy lelkileg elszegényedett embertársaink előtt. Sokszor nem látjuk a helyes utat életünkben, nem látjuk meg Istent, olykor még az embert sem a másikban. Bármennyire igyekszünk jók lenni, korlátoltak vagyunk a látásban, a szeretetben. Ő mégis, vagy éppen ezért, mert tudja, mi lakik az emberben, megszületik és kiszolgáltatja magát nekünk. A legemberibb, a leggyengédebb formában. Ki tudna ellenállni egy gyenge csecsemőnek? Ránk bízta magát, hogy megmutassa, bízik bennünk.

Ezt ma is megteszi minden szentmisében. Igaz ez már isteni jelenlét, de ugyanaz a gyengédség. Kiszolgáltatja magát egy falatnyi kenyérben. Engedi, hogy éljünk, de még azt is, hogy visszaéljünk gyengéd szeretetével.

Térjünk most vissza a betlehemi jászol mellé! Kiket látunk ott? Természetesen a szent párt, Máriát és Józsefet. Ott vannak még az Őt körülvevő állatok, és a mennyből alászálló angyalok. Örövendezés tölti be az egész teremtetett világot. Akik meghallják, és szívükbe fogadják az Istendicsőítés örömét, azok előbb-utóbb

idetalálnak a jászolhoz, és őket is betölti a békesség. Így jelennek meg az egyszerű pásztorok, és az ajándékaikat hozó napkeleti bölcsek. Ide hozta őket a várakozás a Megváltó után, és a vágy az igazság megtalálására. Más kultúrából jöttek, más anyagi háttérrel rendelkeztek, valami mégis azonos volt bennük.

Szívük nyitott volt az Isten keresésére. Alázattal fogadták az iránymutatást, az angyalok szavát, a csillag vezetését, így oda találtak az Isteni Gyermekhez és képesek voltak felismerni a kisdobban a Világosság Királyát. Térdet tudtak hajtani egy csöppség előtt, mert szívük nem volt felfuvalkodott, mert el tudtak szakadni saját elképzeléseiktől, önmaguk alkotta Messiás képüktől.

Legyen ez a mi karácsonyunk célja is, lássuk meg Krisztust abban a formában, körülményben, emberben, ahogyan most jön életünkbe. Ne ragaszkodjunk régi elképzeléseinkhez, vágyainkhoz! Lehet, hogy nem úgy jön el, ahogyan várjuk, de biztosan eljön. Egyszerű nyitott szívvel képesek leszünk felismerni és elfogadni Őt, úgy ahogyan ezen a karácsonyon mutatkozik meg nekünk.

Ne felejtjük el karácsony nem a vége valaminek, hanem a kezdete egy Istennel egyesült újabb évnek, életnek. Ha életünkben átengedünk minden dicsőséget annak, akitől kaptuk, szívünk megtelik békével és örömmel. Áldott Karácsonyt!

Tóthné Horváth Anikó

Templombelső

A német Rieger gyár budapesti műhelyében készült a Szent József-templom két manuális, pedálos orgonája. A két manuál azt jelenti, hogy két sorban vannak a billentyűk, míg a pedál ugyanolyan billentyűket jelent, mint a kéznek, csak ezek a lábaknál vannak, azon is játszanak és sokkal nagyobbak. Napjainkban a fűjtatót már nem kézzel kell pumpálni, ezt elektromos motor végzi. A nagytemplom több mint nyolcszáz sípjához képest ebben a hangszerben alig háromszáz szól. Tíz regiszteres, miszerint tíz különböző hangszínt lehet belőle előcsalni. Természetesen lehet különböző képpen variálni, vagyis kopulázni.

Gyártási sorszáma 31, tehát az elsők között készült. Az eltelt 65 év alatt több ezer szentmisén szolgált becsülettel, nagyon sok hangversenyen állt helyt, sok örömet okozott esküvőkön, csalt könnyet a szemekbe gyászmiséken. Szép és különleges hangja méltó templomunk méretéhez, melynek 1943-ban történt szentelésekor Tekulics Sándorné volt az orgonaanya.

Muladi József

Nagyon szeretem szolgálni Istent és embertársaimat

Hódmezővásárhelyen születtem 1960. november 4-én. Édesapám Muladi József asztalos, édesanyám, Hauer Margit varrónő volt, kezdte bemutatkozását Muladi József, aki kisegítő kántorként szolgált templomunkban, majd így folytatta.

Római katolikusnak kereszteltek, de szüleim később egyszerűen nem mertek a templom közelébe se menni, azt hiszem érthető okokból. Ma már tudom, hogy az első igazi vallásos nevelésemet mégis nekik köszönhetem, különösen édesanyámnak. Általános iskolámat Hódmezővásárhelyen, majd közép és főiskolámat Szegeden végeztem fagott-szolfézs szakos diplomával.

Másfél év katonáskodás után még kacérkodtam gyerekkori álmmal, a gépekkel, a gépészmérnökséggel, de 1984. szeptemberétől beálltam a nemzet napszámosai sorába és tanítani kezdtem, méghozzá Battonyán.

Hogyan kerültél Csongrádra, a zeneiskolába?

1989-ben vetett a sorsom ide, ahol megtalálhattam a lelki békémet, külön köszönet ezért Galli Jancsi bácsinak.

Egyszer megkérdezte. - Katolikus vagy? Akkor miért nem jársz templomba?

Tényleg, miért is nem? A célirányos beszélgetések úgy hiszem, befolyásolták további sorsomat. Amikor már jártam templomba, különösen, amikor ő kántorizált, jött a következő kérdése.

Ha tudsz zongorázni, miért nem orgonálsz?

Az ő útmutatása és felügyelete mellett szolgáltam először a Nagyboldogasszony-templomban, Zsótér atya mutatta be a szentmisét, soha nem fogom elfelejteni.

Családi és egyéb problémák miatt csak 2003-ban jutottam oda, hogy jelentkezhettem a Kántorképzőbe Szegedre, amit 2007. június 14-én sikeresen el is végeztem.

Kik voltak a tanáraid, úgymint tanárnak és diáknak?

Még 1994-ben tanultam orgonálni egy évet Nagy János igazgató úrnál Szentesen. Kerékpárral jártam az órákra, de sajnos tovább nem folytathattam tanulmányaimat, nem saját akaratomból. Azután Szegeden, mindent beleadhattam, és bele is adtam, hisz olyan nagyszerű tanárim voltak, mint hittanból Liszkai Tamás atya; orgonából, népénekből Simon Tamás, majd Permeczky Balázs és Salamon László atya; ének-karvezetésből Varjasi Gyula, akinek külön köszönet jár azért, amiért be tudom tölteni hanggal akár a Dómot is.

Kisegítőként kántorkodól, a főállásod hol van?

Jelenleg főállásban zenetanárként dolgozom abban az Ének- Zene Iskolában, ami immár Galli János nevét viseli, pontosabban kihelyezett tagozatában, a Piroskavárosi iskolában, a Szent József-templomban pedig igyekszem kisegíteni Tóth György János urat úgy, hogy hétfőn, szerdán, pénteken ő szolgált, kedden, csütörtökön én, a hétvégéken pedig felváltva.

Nagyon szeretem szolgálni Istent és embertársaimat, igyekszem mindent megtenni ezért, - nem vagyok hiba nélkül, ezért bocsánatot kérek, de törekszem arra, hogy méltó lehessen Istenhez és emberhez is.

Felföldi Miklós

Adventi várakozás

Advent a kegyelem, a várakozás ideje, amikor felkészítjük szívünket, arra, hogy megszülessen benne a Megváltó. Mária találkozásra hív bennünket Istennel az imában és embertársainkkal az ajándékozás örömeiben. Legyünk a béke és a remény tanúi családtagjaink és az egész világ számára. Legyen ez a legszebb karácsonyi ajándékunk: áradjon ki a béke, a szeretet és a remény mindazokra, akikkel ebben az adventi és karácsonyi időben találkozunk. Szentséges Szűz Mária, Isten anyja, Mi Anyánk, taníts minket veled együtt hinni, remélni és szeretni. Mutasd meg nekünk az Ő országába vezető utat. Fényeskedjél nekünk és vezess minket utunkon. Amen.

Szivák Györgyné

Haladjunk az Istennek tetsző úton!

Megjelent a vajdasági magyarok katolikus hetilapjában, a Hírvivő 2008. november 30-i számában.

November 22-én az óbecsei belvárosi templomban a hívek Szent Cecíliára az egyházzeneészek, kántorok, énekesek, hegedű- és orgonakészítők védőszentjére emlékeztek. Kedves egybeesésként, ezen a napon a templomban a szentmise után, egyházi énekek előadásával mutatkozott be a csongrádi Vivace kamarakórus.

Szinte napra pontosan egy éve él a testvérvárosok, Óbecse és Csongrád plébániáinak kapcsolata, így Isten házában dupla ünnep volt a szombat délutáni együttlét.

A koncerten jelen lévő polgármestert Knézi Pétert, a községi tanács tagjait, Varnyú Ilona magyartanárnőt, akit az önkormányzat a kultúra és oktatás témakörével bízott meg, és Sándor Pált, aki az egyházakkal kapcsolatos teendőkkel foglalkozik, valamint, Stanojev Dejan (*pravoszláv - a szerk.*) atyát, a kedves vendégek plébánosát ft. Janes Zoltánt, a Vivace kamarakórus vezetőjét Magyar Lászlónét, és a jelen lévő csongrádiak mindegyikét ft. Fuderer László atya köszöntötte.

Lassan az egyházi év és a 2008-as év végéhez érünk - hangzott el a koncert előtt. - Az adventi időben elcsendesedünk, karácsonyra hangolódva összegezzük. Elszámolunk Isten előtt is arról, vajon megtettünk-e mindent magunkért, és egymásért. Így az év utolsó hónapjaiban fogalmazódik meg bennünk a felismerés, hogy bármi történjék is, se több se kevesebb, csak emberek lehetünk, és csak ennek függvényében élhetünk. Ugyanakkor egy mindannyiunkra jellemző és sajnos nehezen kivitelezhető vágy is hatalmába kerít, azt szeretnénk, hogy szeressen bennünket valaki olyannak, amilyenek vagyunk - álarc nélkül is.

Nagy és semmiképpen sem kellemes igazság, hogy elértéktelenedett jelenünk furcsa álarcosbálra kezd hasonlítani. Szerepet vállalunk egymás előtt, közben hiánycikké válik a szeretet és az őszinteség, néha ott is ahonnan éppen az ellenkezőjét várjuk. A testvérvárosi plébániák katolikus hívei közötti kapcsolatok egy szebb világot kínálnak, és talán figyelmeztetnek is, hogy a felénk nyújtott kéz, hitünkéből sarjadó ajándék.

Janes atya éppen erről az emberek közötti összetartásról, a bizalomról és szeretetről szólt köszöntő beszédében. Sok, sok ima kell, és őszinte szív ahhoz, hogy a vágyak valóra váljanak, és az igazai értékek ismét ránk találjanak.

Dudás Nándor verse a legnagyobb értékek megőrzéséről, tiszteletben tartásáról szólt. Minden jelenlévőt arra ösztönözhetett, hogy nem szabad ítélni, és bírálni, éppen azért, mert életünk véges, egyszer el kell számolni, minden cselekedetünkkel.

A csongrádi kórus remek énekszámaival, Crüger, Bach, Kodály, Érsek Lajos Gounod, Praetorius, Andre Gonze nagy tapssal jutalmazta a közönség. Az egyházi ének üzenetei minden szívet megmozgattak, testvért a testvérhez vitathatatlanul közelebb hoztak.

Hitünk azt sugallja, hogy egy gyertyán meg lehet gyújtani megannyi másikat - hangzott el a templomban. - Legyen fény az elménkben, hogy követni tudjuk az Istennek tetsző utat! Jelképezze a láng a szívünkben örökké élő tüzet, a szeretetet. A jelenlévő lelkipásztorok meggyújtották a szeretet győzelmének és hitünk fényességének gyertyáit, hozzájuk csatlakozva a polgármester égő gyertyája az önkormányzat és plébániák közötti együttműködést szimbolizálta. Fellobbant a láng egy Istenünk és barátságunk nevében Dejan atya kezében is. Amikor már minden gyertya vígan égett, kialudtak a csillárok. Felcsendült az orgona és a csongrádi kórus záró éneke: *Győzelemről énekeljen napkelet és napnyugat...* A győzelem dalát a testvérlébániák közös dalaként énekelte minden jelenlévő.

Szilágyi Edit - Óbecse

Minden hónap első szombatján templomunkban 17 órakor, és minden hónap harmadik szombatján a Nagyboldogasszony-templomban 18 órakor diákmiséket tartanak, melyre az atyák szeretettel várják a hittanos gyerekeket és a fiatalokat.

Látogasson el honlapunkra, a www.kistemplom-csongrad.hu oldalra, melynek tárhelyét önzetlenül az Optanet Kft. Szentest biztosítja.

Miklós diakónussá érett

Ki tudja, mikor volt ennyi csongrádi hívő együtt a szegedi Dómban, mint Szent Miklós napján, december 6-án. Ennek oka pedig az volt, hogy városunk szülöttét, Forgó Miklóst diakónussá szentelték, ami a pappá szentelés előtti legfontosabb állomás.

A többség számára érthetetlen, a hívő közösségnek pedig nagy öröm, mikor egy fiatal, a helyett, hogy belevetné magát a világ nyújtotta nagy kihívásokba, úgy dönt nem sodródik a tömegekkel. Az önmegvalósításnak nem a zakatoló, lüktető útját választja, hanem megáll, és Péterrel együtt azt mondja: *Mester, jó nekünk itt.* Még akkor is, ha tisztában van vele, hogy a papi hivatás nem csak táborhegyi pillanatokból áll.

Ilyen nem mindennapi eseményt látva mindenki felteszi a maga kérdéseit. A világ szerint ez teljes örültség! *Mi lehet az, ami versenyezhet egy átlag polgári élet biztonságával és örömeivel?* A hívő ember tudja, hogy az élet megpróbáltatásai vezetnek el igazán Isten közelségéhez. De milyen korán jött bölcsesség az, ami egy 18 éves, alig felnőtt embert arra készítet, hogy mielőtt még igazán megismerné, máris hátat fordítson a többségünk által választott normális életnek?

Többek közt erre voltam kíváncsi, mikor feltettem Miklósnak a következő kérdéseket.

Először is hadd mondjam el, hogy nagyon sokan voltunk büszkék rád szombaton. Úgy láttam, régen várt örömnep volt ez sok hívő számára. Jó volt nézni, és biztos számodra is jó érzés, hogy ennyien szeretnek. Kérlek, mondj néhány szót magadról a téged még nem ismerőknek!

Hálásan köszönöm a csongrádiak imádságait és szeretetét. Külön köszönöm mindazoknak, akik eljöttek, hogy közösen ünnepelhettünk. Valóban jó érzés volt a sok ismerős arcot látni a Székesegyházban, ez a szentmisén azt gondolom látszott is rajtam.

Szüleim harmadik gyermekeként születtem Csongrádon. Rendszeresen jártunk a Nagyboldogasszony-templomba, ahol a nénik *Amenkának* nevezték el, mert már kicsi koromtól hangosan válaszoltam, ha Amen-t kellett mondani.

Aztán voltam óvodás és általános iskolás, majd gimnazista a Batsányi János Gimnázium és Szakközépiskolában, reáltagozaton. Közben rendszeresen ministráltam boldog emlékű Zsótér Antal atyánk mellett, és rendszeresen gyóntam, áldoztam. Szerettem volna pénzügyi, vagy műszaki pályán tanulni, de nem így alakult. Érettségi után jelentkeztem a püspök úrnál, és ő egy évre Vácra küldött egy

előkészítő évre, majd hazakerültem Szegedre. Itt tanulok ötödik éve.

A gyerekek nem mindig egyformán nyílnak meg Isten felé. Van, aki előbb, van, aki csak később. Te milyen hittanos voltál, és kik voltak a hittantanáraid?

Már óvodás koromban jártam hittanra, amelyek a Nagytemplom sekrestye feletti termében voltak. Emlékszem, hogy egyszer elkéstünk. A bátyám vitt el biciklin és az órát néztem a csomagtartón, hogy ne teljen annyira az idő. Közben pedig a bátyámat biztattam, hogy gyorsabban, gyorsabban, mert elkésünk. Úgy emlékszem, ezt a hittant Ferentziné Ica néni tartotta. Az iskolában aztán Edit néni lett a hitoktatóm, és tanított Zsótér atya is a bérmelegedés előtt. Azt gondolom, hogy nem hiányoztam a hittan órákról, szerettem odajárni. De hogy milyen gyerek voltam, rosszkodtam-e azt már nem tudom. A gimnáziumi évek alatt *Antibá* hittanosa lettem. Ezek az órák nagyon jók voltak. Itt már elég eleven voltam, ebben biztos vagyok. Sokat beszéltem, nem csak akkor, amikor kellett volna. Egyszer két osztálytársam is eljött, akiket én hívtam meg. Azóta is emlegetik.

Tehát a szándék, hogy pap legyél, nem gyerekkorodban fogalmazódott meg. Emlékszel-e, mikor érlelődött meg benned ez a gondolat, és minek hatására?

Nehéz erre a kérdésre felelni, mert azt gondolom, nem lehet sarkosan egy pillanatot kiragadni, ez egy folyamat eredménye. Fontos volt a hit, és a Jóisten számomra fiatal koromban, de hogy pap legyek, azt nem tudtam magamról elképzelni. Aztán elmentem egy lelkigyakorlatra Kunszentmártonba a Kármelita-kolostorba, és ott az egyéni Szentségimádás alkalmával meghívott az Úr! Nem fizikálisan hallottam hangot, hanem úgy lelkileg. „Jöjj és kövess engem!” Aztán nagyon megijedtem. Ám Zselepszki Fábián atyának elmeséltem - ő volt ott akkor a kolostor priorja (házfőnök) - és megkérdeztem, hogy most papnak kell-e lennem? Ő azt mondta: „Nem biztos, imádkozz érte, hogy megtudd, lehet, hogy csak normális keresztény életre hív az Isten, de lehet, hogy papságra! Majd meg fogod tudni!”

A nyár végére, úgy éreztem, hogy engem papnak hív az Isten. Abban az évben, szeptemberben, egy zarándokutat szerveztek a plébániáról, és kértem a szüleimet, engedjenek el, mert el szeretnék menni. Elengedtek. Ott ugyancsak ebben erősödtem meg. Ha a hivatást nézzük, akkor azt mindig csak az Isten felől tudjuk megérteni, minden esetben.

Hogy miért én? Nem tudom. Száz más alkalmasabb, jobb képességű, vallásosabb, rendesebb embert ismerek, és mégsem ők jelentkeztek papnak.

A Jóisten ízlése nagyon érdekes. Tisztában vagyok, az alkalmatlanságommal, de ha az Isten meghívott, akkor bízik abban, hogy erőt is ad ahhoz, hogy véghez vigyem azt, amit szeretne. Magamtól és a hívek imádságai nélkül nem menne, ebben biztos vagyok.

Ha már alkalmatlannak tartod magad, az a szentek életét nézve jó jel. És az is, ha ebben az Istenre és az imádságra támaszkodsz. Miután tehát Isten meghívott, szándékaidat el kellett mondani a családnak és a barátainak is. Ők mit szóltak hozzá?

Azt gondolom, hogy elfogadták a szüleim és testvéreim, és nem értetlenkedtek. Ha úrhajós akartam volna lenni, lehetőségeikhez képest abban is támogattak volna. Teljesen szabad voltam. A barátaim nem tartottak normálisnak kezdetben, de utána ez is rendeződött. Majd bejelentkeztek esküvőkre, temetésre és keresztelésre. Aztán ezeket nem felejtették el, és számoltak velem az évek során és van, akivel egy időpontot már meg is beszéltünk.

Voltak-e olyanok, akik le akartak beszélni a papi pályáról, és kik azok, akik támogattak?

Persze ilyenek mindig vannak. De így a jó. Azt mondják, ha jól tudom, hogy teher alatt nő a pálma. Kik támogattak? A plébánosom, Zsótér atya, és Fábián atya, valamint a szüleim és testvéreim, és később a barátaim is, azok, akik régről ismernek, és azok is, akiket kispapként ismertem meg.

Bár az eddig elmondottakból sejthetjük, mégis megkérdezem ki, vagy kik a papi hivatásban a példaképeid?

Zsótér Antal atya és Fábián atya.

Ehhez a hivatáshoz - ahogy az már magában a szóban is benne van - a meghívás a legfontosabb, mégis a neheze gondolom csak ezután jött. Hogyan vették a főiskolán az akadályokat? Mi okozott nehézséget, és mi volt, amit szerettél?

A főiskolát nem éreztem nehéznek. Bár az első két év kissé kemény volt, de így utólag az is megszépült. Nehézséget a közösségi élet okozott, hogy rajtam kívül még harminc emberrel élek egy fedél alatt, - hát vannak bogaraink. De megszoktam, és augusztustól biztosan hiányozni fognak a kispaptársaim, akikkel most együtt tanultam. Egyébként nagyon szerettem az egyháztörténelmet, a dogmatikát és a bibliikumot.

Nagyon sokrétiű feladat vár majd rád a papi pályán, mi az, ami téged igazán vonz?

Nagyon várom már, hogy misézhessek és gyóntathassak. Nagyon szeretem a fiatalokat és a gyerekeket is. Már eddig is szívesen jártam gyerekekkel, fiatalokkal táborokba nyaranként. Nagyon sok emlékem van erről.

És végül, hogy kérdezzem meg, milyen érzéssel ébredtél szombaton? Mire gondoltál a Mindenszentek litániája alatt?

Péntek estétől fokozottan kezdtem el izgulni a másnap miatt. Lefeküdtem én időben, de csak szombat hajnali kettő körül aludtam el, és reggel már 5.30-kor felébredtem. Nagyon vártam a tíz órát. Azt képzeltem, hogy a Mindenszentek litániája alatt majd sírni fogok, de nem így történt. Nagyon sok minden eszembe jutott. Imádkoztam azért, hogy szent pap lehessenek és eszembe jutottak a szüleim, a testvéreim, a barátaim....Eszembe jutott, hogy kiskoromban betörtem a fejem...., szóval sok minden.

Kedves Miklós! Az olvasók nevében köszönöm az őszinte szavakat. Egy ilyen nagy esemény után nem könnyű okosakat mondani. Talán felesleges is. Kívánunk neked Istenben gyökerező, szeretetben és hűségben növekvő életet. Valamint egy olyan megtartó közösséget, akikkel együtt imádkozva egyre előrébb jutsz az Isten megismerésének titkokkal teli, izgalmas útján. S amint azt diakónussá szentelésed napján észrevehetted, ott áll majd mögötted a csongrádi hívek tábora is, akik imájukkal mindig támogatni fognak téged. Isten áldjon! Bodorné Ternai Sára

Ki is a diakónus?

A papszentelés előtti lépcsőfok. Ekkor már a szentmisén evangéliumot olvashat, eskethet, kereszthet, azonban nem misézhet, és nem gyóntathat. Sajátos liturgikus öltözéke a fehér, bokáig érő alba és a bal vállon keresztül elhelyezett stóla.

Szentek szobrai és keresztek

Folytatjuk sorozatunkat, - mint az előző lapszámban- az 1947 előtti Csongrád külterületén, de közigazgatásilag a városhoz tartozó területeken lévő harangok és keresztek bemutatását.

Szent Anna (Határsarki) iskola

Az iskolát, ha még állna, a Kéttemetői út szilárd burkolatú részének a legvégén balra, az úgynevezett Forgó tanyán keresztülmenve, déli irányban, a második dűlőút kereszteződésében találtuk volna meg. Ezt az iskolát a földig lerombolták. A harangot és a keresztet a felgyői templom mellett állították fel. A feliratok emlékeztetnek egy közösségre, akiknek sokat jelentett az iskola, a harangszó és a hit.

A harang felirata:

EZEN HARANGOT SZENT ANNA
TISZTELETÉRE ÖNTETTÉK A CSONGRÁDI
SZENT ANNA ISKOLA KÖRZETÉNEK
BUZGÓ KATH. LAKÓI AZ ÚRNAK 1927.
ESZTENDEJÉBEN.
ÖNTÖTTE SZLEZÁK LÁSZLÓ
HARANGÖNTŐ BUDAPESTEN.

A harang másik oldalán Szent Anna domborművű képe, körülötte a felirat:

DICSŐSÉGES SZENT ANNA JÉZUSUNK
NAGYANYJA KÖNYÖRÖGJ ÉRETTÜNK!

A kereszt talapzatán *ebben a formában* az alábbi felírat olvasható:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
emeltette SZent Anna
iskola környékének
Lakossai. 1947.

Fehér(tói) kereszt

Ez az emlékkereszt a Gátért Tömörkénnyel összekötő, nagyjából szilárd burkolattal ellátott út jobb oldalán, a hulladéklerakó után található. A közvetlen környékbeli tanyák már nem állandóan lakottak, illetve elhagyottak. Ennek ellenére itt is van virág és koszorú. Az állapota stabil, még ha a felújítás rá is férne. A kereszt láthatólag hossz és kereszt irányban két félből van összeépítve. A stabil állapot ellenére kissé meg van dőlve. Érdekessége, hogy a lábazat alján koponya, alatta keresztben két csont van. A kereszt és a korpuz anyaga beton. A füves környezetet ismeretlen okból földkitermeléssel feldúlva találtam. Ehhez és a rontói kereszthez tömörkényi lakosok, Bánfi János egyháztanácstag, és Vincze János, az egyháztanács elnöke adott helytörténeti segítséget. Tömörkény őslakossága a Fehér tó környékéről költözött a mai település területére. Az otthagásra a kereszt, a volt (Boda) csárda hosszú épülete, és több környező tanya emlékeztet.

Rontói kereszt

Tömörkény felé, a Csanytelek, Felgyő Tömörkény határ találkozásánál, egy dombon található egy nagyfeszültségű betonoszlop társaságában. A keresztfa oszlopnak a függőleges szára van meg. Dudás Lajos tanár úr 1995-ös tanulmánya szerint még akkor olvasható volt a felírat egy része:
Én megváltó Jézusom dicsőségére emeltetett 1926(?)
A felírat felett kehely, felette ostya kereszttel, az ostyában IHS betűk. A dátum alatt ostya kereszttel, alatta: *Ó Jézusom...(?)* A fentiek ma már csak szinte nyomokban fellelhetők.

A kereszt öt út kereszteződésében, mára már felszántott helyű kocsma szomszédságában szolgált. Az adatközlők szerint, a bűbajosok lakta kocsma az állatokra(?) rontást hozott, melyet a kereszt körüljárása oldott fel.

Napjainkra már csak négy út maradt, egyet felszántottak. Itt nem találtam koszorút, de virágot sem. Ennek ellenére indokolt lenne a kereszt helyreállítása, mely nem is járna nagy költséggel. Az ilyen jellegű meglévő örökségünket is óvni, vigyázni kell, hogy az utánunk következő nemzedék ne csak pusztá szántóföldet találjon.

Révész József

Az elhunytakért

Mindenszentek napján délután a temetőben lévő Ravatalozó-ház előtt felállított oltárnál szentmisét mutatott be Janes Zoltán plébános a csongrádi temetőben nyugvók lelki üdvéért. Ezt követően a családok kérésére sírszentelésekre került sor, először Zsótér Antal kanonok sírjánál - amin, hasonlóan temetési szertartásához nagy számban vettek részt tisztelői.

Anyakönyvi hírek

Halottaink

özv. Gábor Lászlóné - Blaskovics Erzsébet

id. Cseszkó Györgyné - Papp Mária

id. Cseszkó György

Kallai Istvánné - Ponák Erzsébet

Lévai Istvánné - Török Viktória

Kulík Imre

özv. Barna Pálné - Kerekes Ilona

László Kókai Jánosné - Hajdú Erzsébet

Márton Istvánné - Deák Erzsébet

Nagy Rókusné - Sebők Franciska

Juhász Pál

Varga János

László Lajosné - Kovács Etelka

Túri Sándor

Szemerédi Józsefné - Bugyi Franciska

özv. Nyisztor Vilmosné - Oláh Anna

özv. Horváth Lászlóné - Nagy Kovács Rozália

+++

Adj Uram örök nyugalmat nekik!

+++

Szeretteink emlékére

November másodikán templomunkban az esti szentmise után, az énekkar tagjai emlékeztek az elhunytakra. Gondolatban meglátogatták az anyák és apák, az elveszített gyermekek, harcban elesettek és rokonaink sírhalmát, énekes imádságaikkal és könyörgéseikkel idézték fel emlékeiket. A hagyományossá vált megemlékezést Máriai Franciska kalocsai iskola nővér /Róma/ és Laczkó Ferenc kisteleki plébános állította össze, akik közel harminc éve saját maguk írták és szerkesztették az imádságokat és a könyörgéseket.

Zarándokút Rómába

Folytatjuk, egyben befejezzük az előző lapszámunkban megkezdett beszámolómat az őszi római zarándoklatról, melyen a csongrádi plébániákról huszonheten vettek részt.

Szeptember 30-án a Róma környéki szállás-helyünkről kora délelőtt - buszon menetközben a reggeli ima és a rózsafüzér elimádkozása után - érkezünk Rómába.

A Lateráni főszékesegyházba indulunk, amit 324-ben építettek és I. Szilveszter pápa szentelte fel.

A bazilika mellett áll egy keresztelő kápolna, mivel korábban a templomba megkeresztelés nélkül nem lehetett belépni. Évente kétszer, húsvétkor és karácsonykor volt keresztelés. Az öthajós bazilikában ötvenhat oszlop található, az egyik védőszentje Keresztelő Szent János. Ezt is tűzvész pusztította, a mai formáját a 17.-18. században nyerte el.

A bazilika padozata *mozaikpadlóval* van kirakva, ugyanis a régi korokból összegyűjtött márványdarabokat használták fel erre. A főhajóban látható a tizenkét apostol szobra, amelyek carrarai márványból készültek. Öt-hét évig készült egy-egy szobor, melynek magassága 460 cm. A mennyezete aranyozott kazettás. A főoltárnál áll egy baldahin, ahol Szent Péter és Pál fej ereklyéje van.

A mellékoltár bronz oszlopokkal aranyozva van, az oltár felett a timpanont márvány oszlopok tartják, felette az utolsó vacsorát ábrázoló dombormű található, a háta mögött van befalazva az utolsó vacsora asztalának egy darabja.

A tér másik felén külön épületében található a szent lépcső, Szent Ilona császárnő révén került ide. Krisztust ezen vezették fel a helytartó elé. Huszonnyolc márvány lépcsőből áll, amelyet fa-burkolattal láttak el. Az épület a pápa palotájának volt a kápolnája. Itt csak a pápa misézhetett. Ha az épületbe betérünk, egy szobor áll, amely Júdás csókját ábrázolja. A lépcsőn csak térdelve és *imádkozva* lehet feljutni. Bent az oltár fölött található Jézus Krisztus úgynevezett túlvilági képmása, - azért *túlvilági*, mert a legenda szerint nem emberi kéz festette, hanem az angyalok.

A téren a templom előtt áll Assisi Szent Ferenc szobra. 1209-ben Ferenc eljött Rómába, hogy a pápa ismerje el a rendjét. Ahol a szoborcsoport áll, azon a helyen voltak három napig. A pápának volt egy álma, hogy egy szerzetes tartja a vállán a Lateráni-bazilikát, ezek után fogadta a pápa Ferencet.

További utunk a Vatikánba vezetett. Független állam, melynek feje a pápa. 1929-ben XI. Piusz pápa államtitkára és Mussolini írták alá a lateráni szerződést, mely szerint a Vatikán önálló állam lett.

Itt van a Szent Péter-bazilika. 211,5 méter a belső hossza, 60.000 ember fér el benne.

A pápa testőrei és a Vatikán őrzői, svájci gárdisták. A teret a városi rendőrség ellenőrzi. Egyébként a bazilikába látogatókat szigorú ellenőrzésnek vetik alá, táskáikat átvilágítják.

1972-ben egy *őrült magyar* származású ausztrál kalapáccsal súlyos károkat okozott Michalengelo Piéta márvány szobrában.

Magyar vonatkozású még, hogy 1980. október 8-án II. János pápa az ókeresztény szarkofágok szentélyében magyar kápolnát avatott, amelyet a Magyarok Nagyasszonyának, a Boldogságos Szűzmáriának ajánlottak. A bazilika 1506-1629-ig épült, majd a tér 1656-tól. 286 oszlop fogja körül négy sorban. Huszonöt méter magas obeliszk áll a közepén, ami 330 tonna súlyú.

A téren minden szerdán pápai audencia van, a pápa rövid beszédben tanítja a megjelenteket, akiket saját nyelvükön köszönt. Ilyenkor a tér teljesen megtelik. A kordonon belül ülőket, már egy évvel előtte bejelentik.

Visszatérve, Róma középpontjában látható a Piazza di Spagna tér, lenyűgöző mintegy színpad a környező épületekkel és a lépcsősorával a 18. századból. Innen indul számos utca is ki. A tér közepén bárka alakú szökőkút van. A tér lelke a monumentális díslépcső, a felső részén egy egyiptomi obeliszk, háta mögött egy 14. századi templom és két szimmetrikus harangtorony található.

A Pantheon Kr. e. 27-ben építették valamennyi isten tiszteletére, 80-ban leégett, majd Kr.u. 110 körül újjá építik. A templom érdekessége, hogy ablak nélkül épült, kerek. A félgömb alakú kupola átmérője 43,3 m, ugyanannyi, mint a magassága, felül egy 9 m-es kerek nyílás biztosítja a világítást. Egy román kori bronz kapun lehet bejutni, előcsarnokát tizenhat korinthuszi oszlop tartja.

A Navona tér a város egyik leglátogatottabb tere. Közepén három szökőkúttal, az egyik egy obeliszk alapját képezi négy szoborral, mely négy földrész nagy folyóit szimbolizálja. A Trevi-kút a 17. században készült, XII. Kelemen pápa megbízásából. Egy szoborcsoport Neptunusz isten diadalmenetét ábrázolja. Neptunusz kagylószerkerét tengeri lovak húzzák, alattuk vízzel telt medence, amely a tengert ábrázolja. A monda szerint, ha egy turista háttal áll a medencéhez és fém pénzt dob a jobb kezével a bal vállán át a vízbe, vissza fog térti ebbe a gyönyörű városba.

A II. Viktor Emánuel emlékművet Itália egyesítésének emlékére emelték, a munkák 1885-ben kezdődtek, és 40 év múlva fejeződött be.

Széles lépcsősora a haza oltárához vezet, ahol az ismeretlen katona sírja van, itt állandóan két katona őrködik. E felett Róma szobra áll. Tőle balra a munkát, jobbra a hazaszeretetet dicsőítő menet áll. Középen áll II. Emánuel lovas szobra. Legfelül széles árkádsor az itáliai tartományokat jelképező szoborsorozat látható. Az oszlopcsarnokok tetején egy-egy bronzból öntött négyesfogat, a Győzelem római istennőjével, Viktóriával. Rómát összességében a monumentális épületek, székesegyházak, szobrok jellemzik, de mindaz, ami látható annyira emberi, szépen kimunkált és megformázott.

Az Angyalvárat síremlékül készítette Hadrianus császár maga, és családtagjai részére. Később börtönként is használták. Az épület csúcsára a császár szobra helyére egy angyalt állítottak és innen az elnevezés. Jelenleg itt múzeum van. Megtekinthető benne még a pápai lakosztály és a rabok cellái is.

Ezen a napon plébánosunk Santa Maria Maggiore-bazilika oldal kápolnájában misézett, melyen részt vettünk.

Október elsején Assisibe indultunk, az umbriai tartományon haladunk keresztül. Etruszk települések vették körül ezt a részt. Umbria központjában áll Assisi, a világ egyik legismertebb városa. Beérve a városba, egy mozgólépcsőn jutunk fel az óvárosi részbe, ahol egy árkádsor tárulkozik elénk.

Mielőtt szénézünk Assisiben, felidézi a vezetőnk Szent Ferenc életét.

1182-ben született Ferenc, egy posztókereskedő fiaként. Szeretettben gazdag gyerekkora volt, majd katona lett és Assisi védelmében hadifogságba került. Ez fontos állomása volt Ferencnek szellemi elmélyülésében. Majd társaival egy hadi vállalkozásba kezdett, amikor az Úr Spoletonál megszólította, hogy térjen vissza városába. Ettől kezdve Ferenc elmélkedésben és magányosságban élt, majd egy dűledező templom öreg feszülete szólította meg, „Menj és állítsd helyre dűledező házamat”. Innentől van az igazi megtérése. Cselekedetei ismerté váltak Assisin kívül is, de első követői assisiek voltak. A várostól tovább egy kis kápolna állt, ami Ferenc közösségének központjává vált, ez volt Porziuncola. Itt született meg egy szabályzat a Kisebb Testvérek elnevezésű szerzetesi rend révén, amelynek működését III. Ince pápa hagyta jóvá, mivel álmában megjelent neki Ferenc, aki vállával megtartotta a roskadozó lateráni bazilikát.

Itt találkozunk az assisibeli Klárával, aki megalapította az Isten Szegény Leányainak rendjét. Ettől kezdve egymást követték az események, gyakori íghirdetések, III. Honorius pápa engedélyezi a Porziuncolai Bűnbocsánatot 1216-ban. Zarándoklatai igen legyengítették egészségileg, megváltoztatta a regulát, amit az akkori pápa jóváhagyott. Greccio városában Jézus születésének jelképeként jászolt állított, ami a világ keresztényeinél mindmáig hagyományt képvisel. 1224-ben a La Verne hegyen való imádkozása és meditálása alatt megjelentek rajta

Jézus sebei, a stigmák. A legyengült Ferenc megírta a Naphimnusz, melyben megnyilvánulásra jutnak a ferences ideálok.

Visszatérve Porziuncolába 1226. október 3-án halt meg, két évre halála után szentté avatták.

II. János Pál pápának sikerült Assisibe összehívni az egész világ vallási vezetőit, jelképezvén a teljes emberiség körében kívánatos békét.

Betértünk a San Francesco-templomba, amelyet 1228-ban kezdtek el építeni a Pokol-dombon. Itt hajtották végre a halálos ítéletet. 1230-ban épült fel a templom, ahová a szent testet helyezték. Majd bazilika rangjára emelték és 1263-ban szentelték fel, Szent Ferenc 1939 óta Olaszország védőszentje.

A felső templomban található huszonnyolc festmény Ferenc életének főbb jeleneteit mutatja be.

A Szent Klára-templomot 1257-ben emelték. Belseje egyszerű. A kriptába menet a Feszület-kápolnához jutunk, mely az itt őrzött feszületről nyerte a nevét, ez a feszület szólt Ferenchez annak idején.

A kriptába megyünk, ahová 1872-ben áthelyezték Klára testét, aki szintén Assisiben született 1194-ben. Klára által alapított rendet halála után Klarissza-rendnek nevezték át, 1253-ban halt meg.

Az utolsó éjszakát Jesolóban töltöttük a Hotel Nettuno szállodában, a tengertől alig 150 méter távolságra. A haza indulás reggel háromnegyed 8-kor volt. A hegyeket magunk mögött hagyva, a Pó síkságon haladtunk át. Mint alföldi lakosok, részünkre ez az ismerős, és megszokott, nincs a szemünknek akadálya a távoli részek megtekintésének. Szinte észrevétlenül jutunk át a határon úgy Ausztriába, mint Magyarországra. Várpalotán gépkocsivezető váltás történt. Ettől kezdve már csak a szerencsés hazaérkezést vártuk. Tizenkét órai buszozás után szerencsésen megérkeztünk.

Gyönyörű élményben volt részünk. *Felföldi Miklós*

*Minden kedves olvasónknak
békés ünnepeket kívánnak a
lap szerkesztői*

Esztergom fénye

A Ferences Világi Rend Nemzetközi Tanácsa Szent Erzsébet évforduló és a magyarországi testvérek iránti tiszteletből Magyarországon tartotta választó káptalanját. Ezt hosszú imádságos, munkával teli előkészület előzte meg a magyar világi ferencesek részéről.

A világ minden részéből érkeztek küldöttek Dobogókőre. Több mint egy hétig tanácskoztak arról, hogy az elkövetkezendő hat évben mit emeljenek ki Szent Ferenc tanításából a világi hívek számára, hogy az evangéliumi élet megélése kapcsán választ tudjanak adni a világ nagy kérdéseire. Budapesten és környékén tartották a napi szentmiséiket, melyet egy-egy nagyobb ország nyelvén mondtak, átadva az adott nép üzenetét a magyar testvérek számára.

Ennek a sorozatnak kiemelkedő eseménye volt november 17-én az esztergomi bazilikában Paskai László nyugalmazott bíboros úr által bemutatott szentmise, amelyre az ország minden részéből érkeztek első, másodrendi és világi ferences testvérek. Az esztergomi Temesvári Pelbárt ferences gimnázium fúvószenekara, énekkara színesítette a szentmisét.

Paskai László bíboros úr kiemelte, hogy Európa és a világ számára sokat jelentett Szent Erzsébet életpéldája. Mi magyarok büszkék lehetünk szentjeinkre. Vannak példaképeink, akiket követve megtaláljuk a választ a mai élet kihívásaira, nehézségeire, problémáira.

Az élhetőbb, boldogabb jövőért együtt könyörögtek a világ különböző nemzeteinek képviselői a magyar testvérekkel, kiemelve a saját népe számára fontosnak tartott gondolatot. Érezni lehetett az egységet Szent Ferenc szellemében, amely összefogta, átkarolta a világ különböző világi rendi közösségeit.

A Ferences Világi Rend (FVR) elöljárója Encarnacion Del Pozo, Szent Erzsébet érmet adott át Magyar Gergely atyának a Kapisztrán tartomány tartományfőnökének és Német Bélának az FVR magyarországi miniszterének. Látván a ferences gimnázium diákjainak lelkes részvételét, örömet fejezte ki, hogy a ferences ifjúság tovább viszi elődeik életpéldáját.

A mise végén megáldották a Szent Erzsébet kenyereket és szétszították a hívek között. Több mint 800 kenyér fogyott el. A testvériesség szellemében egymásnak törtek a kenyérből a külföldiek és a magyarok, ezzel is kifejezve összetartozásukat. A kenyérrel együtt lelki útvalót is vittek magukkal az emberek. Úgy éreztük, hogy a testvéri szeretet lángja egyesítette

az esztergomi bazilikában a magyarokat a világ minden részéből jött testvérekkel. Lehet, hogy ez a fény néha halványnak, remegősnek tűnik, mert reszkető öreg kezek tartják, lehet, hogy kicsi és ingadozik, és ki van téve a különböző széljárásoknak, de azért fény,- világosságot, meleget áraszt maga körül.

A ferences szellemiség is ilyen fény. Mondták korszerűtlennek és korszerűnek. Egy biztos, hogy a követői több száz éve nem tévesztették el az irányt, annak ellenére, hogy jöttek jobb és baloldali szellemi irányzatok. A követői eligazodtak az élet nehézségeiben, forgatagában, sőt még boldognak is mondták magukat. Ha követjük a ferences lelkiséget keresztény hivatásunk kibontakoztatásának egyik módját, talán mi is boldogabbak leszünk és egy kicsit szebb lesz körülöttünk a világ.

Kerekes László

Zarándok – kirándulás

Október 25-én szombaton Janes Zoltán plébános atya szervezésével zarándokútra keltünk. Kora reggel kissé hideg, szomorkás, ködös időben indultunk. Szomorúságunk nem csak a ködös idő miatt volt, hanem ez előtti napon temettük Zsótér atyát. Ebben az évben az Úr örökébe költözött két szeretett volt plébánosunk Zsótér atya és Dénes atya. De a szomorúságunk és a köd is eloszlott mire utunk első állomására, Kalocsára értünk.

Kalocsa ezer éves érseki székhely, István király alapította. Asztrik volt az első érseke, aki a koronát is hozta II. Szilveszter pápától. A templom, ami most áll már a negyedik. A mai Főszékesegyháznak az alapkövét 1735-ben helyezték el. Barokk stílusban 1754-ig építették.

A templomba lépve gyönyörűség tárul elénk, felemeli az ember szívét, lelkét. Ezt még erősítette a gyönyörű orgonamuzsika, amelyet Leányfalusi Vilmos karnagy, orgonaművész adott elő számunkra. A kis hangverseny után megnéztük a templombelsőt. A főoltáron Mária menybemenetelének képe látható. A szentélyt István és László király fehérmárvány szobra zárja le. A mellékhajókban nagyon szép oltárképek láthatók. A baloldali első oltárnál őrzik az Oltáriszentséget. Az örökmécses az ötvös-művészet remeke. Ez az oltár a kereszten függő Krisztust ábrázolja, a második oltár Szent Istvánt és Szent Imrét, apát és fiát. A harmadikon Nepomuki Szent János képe, a negyediken Szent Péter és Pál egymástól való búcsúzása látható, ami igazi műremek.

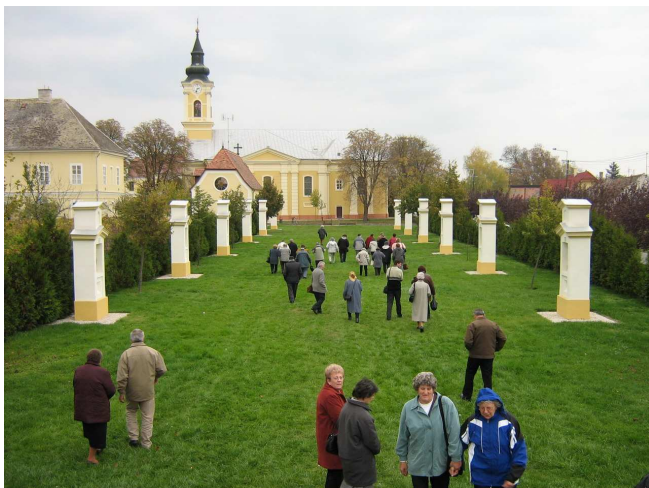
A jobboldali hajó első képe a Fájdalmas Anya, mely előtt Szent Piusz vértanú csontja van üvegkoporsóban, a második az Őrangyal oltárkép. Megnyugtató kép, hogy mindig vigyáz ránk egy angyal, akit az Isten fölének rendel.

A harmadik oltárkép stílusában nem ide illő. A múlt században élt pap festőművész festette. „Szent Ferenc prédikál az állatoknak”. Ezeken kívül szobrok, gyönyörű színes ablakok láthatók a templomban, amit leírni szinte lehetetlen, ezt látni kell.

A templom és a sekrestyék megnézése után lementünk a templom kriptájába, ahol az érsekek földi maradványai nyugsznak. Ez után mentünk az Érseki Kincstárba. A kincstár gyűjteményében láttunk ötszázéves szobrokat fából, Szent István ereklyetartó hermáját, drágakövekből kirakott arany-ezüst ötvözetű Oltáriszentség tartót, miseruhákat, palástokat, a XV. és XVII. századból gazdagon díszítve. Itt található Katona István történetíró-kanonok emlékszobája. Innét átmentünk az Érseki Könyvtárba, ahol ismét csodát láttunk. Majdnem ezeréves könyvek, vitrinben kiállítva. Olyan térkép is látható, amikor még a Földet síknak képzelték. Itt van a koronázási ékszerek egyik hiteles másolata a korona, jogar, és az országalma. Ez a könyvtár, működő könyvtár.

Ezek megtekintése után elköszöntünk a bennünket kalauzoló Pata Jenő Gábor káplán atyától és Kalocsától.

Hajósra indultunk, zárandoklatunk fő céljához, a Kegytemplomba. A templom pártfogója Szent Imre. Itt található az a Kegyszobor, amelyet az 1720-as években hoztak magukkal a svábok. Ez a szobor a főoltáron van elhelyezve. A Máriát Kisjézussal ábrázoló kegyszobor ötszáz éves, egy méter magas és fából készült. A kegyszobor sok viszontagságon ment keresztül, pl. tűzvész, mire a hajósi templomba került.

Miután a nép csodákról, ima meghallgatásokról, gyógyulásokról kezdett beszélni, így a hajósi kegytemplom zárandokhellyé vált. A templom egyik búcsúja májusban, Nepomuki Szent János ünnepe után van, a másik búcsú pedig Szent Imre napja körül november elején.

Itt szentmisét mutatott be a plébánosunk, majd keresztutat jártunk a nemrég felújított külső stációs képek előtt. A képek zsolnai porcelánból készültek. Felérve a Kálváriára engem nagyon megfogott a keresztre feszített Krisztus mellett a békés tekintetű, Krisztus felé forduló jobb lator és a haragot, gyűlöletet sugárzó bal lator ábrázolása.

A keresztút elvégzése után indultunk Nemesnádudvarra, ahol a település plébánosa Vincze Attila fogadott bennünket a templom előtt. A templom késő barokk stílusban épült, az oltárok már neoklasszicista stílusban készültek. Sarlós Boldogasszony a védőszentje. Búcsúja július másodika körül van. A templomban elvégeztük a Lorettói litániát.

A faluba 1724-ben a francia határ mellől települtek be a németek. A plébános úr felvezetett bennünket a temetőbe. Szó szerint felmentünk, mert a temető löszdombon van, alatta pedig a borospincék. A temetőben láttunk német sírokat gótbetűs felirattal. Nagyon érdekes volt, hogy a temetői kutak mellett locsolókannák vannak felakasztva állványra, nem kell a locsolóedényt vinni a sírok locsolásához. Mindenki használhatja és visszateszi a helyére.

A temető látogatás után megtekintettük a falu Bormúzeumát, ami még elég fiatal létesítmény. Ez után következett kirándulásunk *fénypontja* a borkóstoló. Nagyon kedves család pincéjébe vezetett el bennünket az atya. Ötféle bort kóstoltunk, mind idei termés volt, és hozzá frissen sült pogácsát kínáltak. Lehetett vásárolni ó,- és újbort is, amit ki is használtunk. A borkóstoló és a vásárlás után járművünk rúdját hazafelé irányítottuk, Bartók Lajos buszvezetőnk segítségével. Szép és tartalmas volt a zárandoklat, úgy gondolom mind a negyvenhárman jól éreztük magunkat. Az idő is szép volt. Hála érte a Jóistennek és köszönet plébánosunknak.

A 43 közül egy zárandok

Jóhír

A csongrádi plébániák hit és világi életéből kaphatnak híreket a térség rádió hallgatói, melyet a Gong Rádió a 87,6 MHz csongrádi frekvenciáján sugároz vasárnap délutánonként 17 óra 15 perctől.

Kedves Gyerekek!

A következő számtól kezdve szeretnénk indítani egy gyerekeknek szóló oldalt. Szándékaink szerint itt nektek szóló rejtvények, versek és különféle írások lennének. Ehhez természetesen várjuk a ti ötleteiteket is! Bátorításként most közöljük Lantos Angéla egyik versét. Ha van köztetek olyan, akinek hasonlóan jó írása van, kérjük, bátran küldje el!

A mostani rejtvények megfejtését január 30-ig várjuk. Mindkét feladat megoldását juttassátok el a plébániára, vagy adjátok oda Sára néninek. A díjazottak nevét következő számunkban közöljük, a jutalmakat pedig személyesen fogjuk átadni.

1. feladat

J	E	R	I	K	Ó	T	R	Ő	J
B	K	Á	N	A	K	E	I	Z	E
S	E	N	T	F	F	B	P	S	R
A	S	D	S	A	L	E	G	I	U
N	Á	Z	Á	R	E	T	E	A	Z
Í	D	I	V	N	B	L	Á	B	S
Q	E	R	E	A	R	E	G	C	Á
Z	L	E	F	U	Z	H	L	E	L
Ö	I	U	I	M	A	E	Ü	I	E
T	Ó	L	A	G	K	M	R	Ó	M

Hat
várost
kell
keresned,
ahol
Jézus
megfordult.

2. feladat

Folytasd az idézetet, amit megtalálsz Lukács evangéliumának elején.

„Téged pedig fiú, a Magasságbeli
prófétájának fognak hívni,
mert az Úr előtt jársz majd,
hogy előkészítsd útját,
hogy az üdvösség ismeretét add,
népének bűnei bocsánatára, ...”

Pásztor meséje

Betlehemben van egy istálló,
ott született a Megváltó.
Egy angyal jelent meg az égen,
hogy jó hírt hozzon nékem.

Betlehembe, istállóba menjünk,
hogy egy Jézus nevű Megváltót köszöntsünk!
Odaértünk Betlehembe,
Loholva, sietve.

Betlehemben, istállóban,
ott feküdt a kis jászolban,
a Jézus nevű gyermek.
Bizony, ott feküdt a gyermek.

Lantos Angéla, 4. oszt. tanuló

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

November 16.

Németh Zsófia

Simondán Máttyás Rajmund

November 23.

Sápi Imre Bence

„Engedjétek hozzám a kisdedeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa!”
(Mk 10, 13-14)

Karácsony hava

A Gergely pápa féle naptárreform - 1582 - előtt Luca napja volt az év legrövidebb napja, a földművesek innen számították az éjszakák rövidülését. A Luca név a Lux-fény szóból származik.

Az énekes jókívánságok, *Lucázás*, Luca, Luca kitty, kotty,... vagyis énekekkel egybekötött házról-házra járás is ehhez a népszokáshoz kapcsolódik. Ahogy nő a fény, úgy nőjenek a gazda állatai, vagyona és lánya is a majdani házasságra.

Ma is megfigyelhető, hogy amíg a gazdák elfoglaltsága a földhöz köti őket, addig nem, vagy ritkán járnak templomba, ám amint vége a mezőgazdasági munkáknak, ismét szükségét érzik lelkük feltöltődésének, természetesen egyházi közösségben.

Ilyenkor van *idő* Jézus születésére várni, bűnbánatot tartani, egymásnak örülni, békét kötni haragossal. Erre is nagyon alkalmas Karácsony.

Megbánás, lélektisztulás, öröm nagyszerű emberi érzelmek, amik kimondatlanul is felemelik az ember lelkét, hátha még el is hangozhatnak akár egy embernek, jelesen a gyóntató papnak, akár az egész közösségnek.

A legszebb kifejezési módja mindennek, ha énekelünk és ráadásul közösen énekelünk. Éneklünk, ha jó a kedvünk, de akkor is, ha nem. Éneklünk, ha bizonytalanok vagyunk, de akkor is, ha magabiztosak.

Hát hogyan énekelnénk, hogyan örülnénk Jézusunk, Megváltónk születésének, bűneink eltörlésének, lelkünk megnyugvásának, a béke és a szeretet földre szállásának.

Ne abban merüljön ki a karácsony, hogy idegeskedünk, kapkodunk a bevásárlással, szinte egymás idegeire menő sütéssel-főzéssel.

Lehet nem egymást túlcitálva is vásárolni és olyan családi *tűzhely* mellett szorgoskodni, ami mindenki számára feledhetetlen élményt nyújt, nyújtana. Ehhez időt kell mindenki számára biztosítani. Nem az autó, a telefon, a tévé, a számítógép az elsődleges, hanem az ember, aki mellettünk él és fontos nekünk.

Ez az idő megtalálható a Szent József templomban is, igazi családi hangulat, igazi megnyugvás, rohanás, kapkodás nélkül.

Csak ne felejtsünk ezért Urunknak, Istenünknek hálát adni, hisz igazi karácsonyi hangulat akkor éri az embert, amikor több száz ajakról felcsendül a *Mennyből az angyal*...

Aki énekel, az kétszeresen imádkozik.

Muladi József

Koróna plébániánkon

November 6-án plébániánkon tartották a szentesi esperesi kerület papjai a találkozójukat. Az őszi korónának témája, - melyet évente két alkalommal más-más egyházközségben tartanak - a püspöki körlevél alapján az „Egyház és társadalom kapcsolata napjainkban” volt. A szentmisét követő beszélgetésen a résztvevők Serfőző Levente kerületi esperes vezetésével keresték az utat, hogyan lehet, és hogyan kell jelen lennie az egyházunknak a hétköznapi életben.

Nálunk is járt a Mikulás

Szent Miklós püspök ünnepén, december 6-án az esti szentmise után látogatott el templomunkba a Mikulás, aki számára rögtönzött műsort adtak a gyerekek. Versek, énekszámok mellett még furulyaszó is köszöntötte az ajándékozót. Az évről - évre visszatérő nagyszakállú kérte a gyerekeket, igyekezzenek, hogy minél jobbak legyenek, és ne csak ezen a napon jöjjenek ilyen szép számmal a templomba.

Erről írtunk

Az emberre jellemző, hogy bizonyos dolgokról megemlékezik. Ez nagyon szép és dicséretes, hiszen amiről emlékezünk az szép, vagy rossz dolog az életünkben. Sajnos az emlékezés után sok esetben már visszafordíthatatlan több minden. Próbálunk ugyan korrigálni a dolgokon, de ami elmúlt, az elmúlt, jól vagy rosszul. Amikor megláttam a 25. számot, azonnal eldöntöttem, hogy előveszem az összes lapot - hiszen nekem össze van fűzve - átnézegetem és beszámolok róla, hogy mi történt az első lapszámtól a VII. évfolyam 3. számáig.

Ez a beszámoló persze a teljesség igénye nélkül történik, hiszen ha mindent leírnánk, akkor egy kisebb könyvet kellene kiadni. Meg kell említeni, hogy az első négy szám - kevés oldalszámmal - csak a szűkebb környezetünkről tájékoztatott. Később éreztük, hogy fejlődni kell valamilyen irányba, hogy a lapunk kézbevételekor egy jól megformált és *talán* minden igényt kielégítő legyen, ezért Fekete Imre öt, saját magam három, Pap Imre az idén első alkalommal vettünk részt a plébániai lapszerkesztők három napos szakmai találkozásánál.

Ezek után lássuk a teljesség igénye nélkül a huszonöt szám fontosabb írásait.

2002. októberében írta Nagy Nándor plébános a következő sorokat. „Új lapunkkal szeretnénk több információt adni a kedves híveknek egyházközségünk életéről.”

Ekkor jelent meg a Harang - Szó, a plébánia „Első Hírlevele”. Nagy Nándor plébános 2001. augusztus elsejével került Csongrádra, aki Soós Dénes atyát váltotta. Az első szám megjelenése Bagi József kitartó munkájának köszönhető - sajnos 2003-ban meghalt - de Nándor atyában jó társra talált a lapra vonatkozóan is.

A negyedik számig, mint *Hírlevél* jelenik meg a kiadványunk. Szerkesztője Kovács Franciska, akihez később Fekete Imre is társult, ettől kezdve már mint, lap jelenik meg. Ez maga után hozta, hogy több az oldalszám is. Ezzel egyidejűleg bővült azok száma is, akik íásaikkal megöltötték a bővebb lapszámot.

A IV. évfolyam 2. száma már elérte a harminc oldalt, ekkor kerültem én is a szerkesztők sorába, illetve egy évvel korábban Pap Imre, aki azóta is ellátja a lap számítógépes formázását. Megjelenésünktől kezdve a felelős kiadó a mindenkor plébános.

Folyamatosan kialakult egy rovatrend, sorozat formájában ismertetjük például a

Csongrád környéki keresztek történetét, minden lapszámunkban bemutatunk egy-egy személyt, aki régóta dolgozik a plébánia érdekében, az egyháztanácsban, vagy azért, hogy a közösség megismerje őket.

Miről is írtunk, lássuk egy kis múltidézt.

2005. január 16-án hunyt el Szemerédi Imre bácsi, aki harminc évig volt egyháztanács tag, 70 éves koráig világi elnöki tisztséget töltött be.

Váry Gellért piarista pap plakettjének elhelyezése 2005. április másodikán történt a plébánia falán, ő volt a város történetének első megírója. Ebben az évben szentelték fel a bökényi városrészben közadakozásból létrehozott keresztet.

2005-ben saját kérésre elhelyezték Nagy Nándor plébánost, illetve a Nagyboldogasszony-templom plébánosát, Zsótér Antal kanonok urat is, aki tizenkilenc évet szolgált Csongrádon. Teljes papcsere történt városunkban, Veréb László plébános és Janes Zoltán káplán került a Nagyboldogasszony-plébániára, plébániánk itt lakó pap nélkül maradt, majd újabb változás történt, kilencvennyolc napi csongrádi szolgálata után Janes Zoltán atyát elhelyezték, helyébe Kasuba Róbert káplán került.

2005-ben elhunyt II. János Pál pápa, ebben az évben kapta meg Zsótér atya a „Csongrád Város Díszpolgára” címet.

2006-ban új püspöke lett egyházmegyénknak, Dr. Kiss-Rigó László személyében.

2006. április 17- május 9. közötti tiszai árvízvédelemről mi is írtunk, amiben a máltaiak részéről Kasuba Róbert káplán nagy odaadással és szervezéssel tevékenykedett, igen sok segítő kezet irányítva. A vízállás 1035 cm volt.

2006-ban elhelyezték Kasuba káplán atyát, helyébe Sutka István káplán került.

Megemlékeztünk a ferencesek letelepítéséről és szolgálatukról, illetve ez évtől írunk az egykori külterületi iskolákról, beszámoltunk az ötödik alkalommal Pélföldszentkereszten megrendezett lapszerkesztők találkozásáról is.

2006. november elsejével lett kinevezve a visszavonult Surányi Istvánné, Erzsébet néni helyére az új sekrestyés Felföldi Miklósné, Éva.

2007. évi első lapszámunkban a szentföldi zarándok útról számolt be Veréb László plébános, húsvétvasárnap lett felszentelve a bokrosi templomban felállított keresztelő kút.

2007. augusztusában szintén kettős papváltás történt Csongrádon, Janes Zoltán plébánosként Péntek Zsolt káplánként szolgált napjainkban is.

A nyári hittanos táborról a beszámolót Lantos Angéla 2. osztályos tanuló írta.

Megemlékeztünk a Tiszai Mária Napok 60. évfordulójáról, az ünnephez kapcsolódó eseményekbe plébániánk is bekapcsolódott, körmenettel vonultunk a Szent Rókus-templomig, illetve a gyerekprogramot szerveztünk.

Október 20-21-én Csongrád testvérvárosában Óbecsén jártunk, azzal a tervünkkel, hogy lerakjuk egy testvér plébánia kapcsolat alapjait. November 25-én ünnepeltük a zárdaiskola megalapításának - Piroskavárosi Általános Iskola - 80. évfordulóját. Az ünnepséget megtisztelték jelenlétükkel az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek rendjének budapesti, és a vajdasági testvérvárosunk, Óbecse katolikus plébániáinak képviselői is. Október végén történt két helyiség felújítása a plébánián, amiben plébánosunk is tevékenyen részt vett.

2008. január 19-én elhunyt Soós Dénes atya, aki kilenc évet szolgált a plébánián, mialatt felépíttette a bokrosi templomot.

Április 19-20. között Óbecsén jártunk, többek között megnéztük a Középiskolások Művészeti Vetélkedőjének gálaműsorát. Ezt a vetélkedőt magyar ajkú vajdasági középiskolások indították el negyvenegy évvel ezelőtt.

Írtunk róla, hogy május 20-28 között Fekete Imre és Révész József az 50. Nemzetközi Katonai Zarándoklaton, Lourdes-ban volt.

Május 24-én a két plébániáról Máriaradnán járt egy zarándok csoport.

Június elsején tíz gyermek elsőáldozása volt templomunkban.

Július 26-án az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek budapesti szerzetescsaládjának meghívására plébániánkat Janes Zoltán plébános, Fekete Imre, Felföldi Miklós és Révész József képviselte a fogadalomtételi ünnepségen.

Augusztusban hittanostábor volt Mátraházán, ahol harminc tanuló és nyolc felnőtt vett részt.

Zarándokúton jártunk Rómában szeptember 27 és október 2. között, ahol a két plébániáról harmincnégyen voltunk.

Huszonötödik lapszámunk szomorú aktualitását adta, elhunyt Zsótér Antal kanonok, akit végakarata szerint utolsó lelkipásztori helyén, városunkban helyeztek örök nyugalomra.

Felföldi Miklós

Múltidéző

1949-et írunk, ebből az évből való az egykori ferences szerzetes feljegyzése, amit „**Szokásos szertartások a csongrádi ferences templomban**”

című munkájából adunk közre. Tervezzük, hogy egy - egy ünnep során fellapozzuk az ismeretlen barát kézzel írt naplóját, visszatekintünk, hogyan is készültek rá, hogyan is történtek a szertartások hatvan évvel ezelőtt, aki bevezetőjében így fogalmaz:

Itt összegyűjtöttük a csongrádi ferences plébánia templom istentiszteleti rendjét és szokásait, hogy a hirdetések kiírásánál ne kelljen régi hirdetések könyveit kutatni, hogy mikor milyen istentiszteleti rend van.

Másodszor azért tartottuk szükségesnek a helyi népszokások megörökítését, mert rendünkben az előjárók és más rendtagok is gyakran változnak, és az új emberek a már kialakult rendet és szokást, vagy nem tudják, vagy csak nehezen tudják azt kikutatni.

Már pedig a nép élő törvénye, a kialakult szokás,- ezek be nem tartása a népet elidegenítheti a templomtól. E füzetben leírt templomi rendet, rendünk 12 éves letelepedése után, a helyi viszonyok figyelembevételével, népünk jelleméhez és ősi hagyományos katolikus jámborságához is alkalmazzuk, az eddigi hirdető könyvek és itt működött Páterek tapasztalatai alapján írónak meg.

Karácsonyi ünnepekre a házfőnök jó előre gondoskodik szép karácsonyfákról, /Oláh cég - Alma utca/, - arra való díszekről és színes villanykörtékről. A díszek és a villanykörték egyházi raktárunkban el vannak helyezve. De jó előre átvizsgálandók, hogy nem kell e valamit pótolni. A szentélyben 6 drb. szép szál fenyő szokott lenni, villannyal és lamettával, ízlésesen az oltár körül elhelyezve.

Betlehemi felszerelésünk szintén található raktárunkban a Szent Család szoborcsoporttal. A fájdalmas oltárnál volt mindig elhelyezve.

A karácsonyi énekeket az ünnep előtt vegyük át a hívekkel a litániák előtt v. után.

Karácsony ünnepén az éjféλι mise asszisztenciával és tíz perces szentbeszéddel a Jótevőkért.

A pásztorok miséje 6 órakor, néhány perces szentbeszéddel a ritka mise hallgatók miatt. Alatta fontos a gyóntatás.

A szentmisék tovább ünnepi rendben, ½ 11 órakor prédikáció a szószékről, utána asszisztenciás szentséges nagymise. Végén pápai áldás a III. Rendieknek. Litánia szokás szerint.

Karácsony II. napján ünnepi rend, 9 és ½ 11 órakor szentbeszéd röviden, este nincs beszéd. E napon a nagymise templomunk áldozatos díszítőiért és takarítóiért van.

Ünnepi szentmiserend

Dátum	Szent József templom	Szent László templom
24.	24.00 óra	18.00 óra
25.	09.00 óra	15.00 óra
26.	09.00 óra	-
28.	09.00 óra	15.00 óra
31.	17.00 óra	-
01.	09.00 óra	15.00 óra

December 21-én 15.00 órától lelkigyakorlatos szentmise lesz a Szent László-templomban.

December 25-én a szentmise előtt a Piroskavárosi Általános Iskola tanulói Pásztorjátékot adnak elő templomunkban.

Adventi gyertyagyújtás

Advent első vasárnapjával,- ebben az évben november 30-án elkezdődött az új egyházi év, és megkezdtük a négy hétig tartó készülletünket karácsony ünnepére. December 14-én bemutatott szentmise előtt már a harmadik gyertyát gyújtották meg hittanosaink az adventi koszorún, amin hétről-hétre eggyel több gyertya fénye jelezte számunkra Jézus születésének ünnepét.

Könyvtárunkról

Továbbra is várjuk a kedves híveket a Kolostor épület emeletén lévő Inter-Net elérhetőséggel rendelkező könyvtárunkba, ahol vallásos tartalmú videó kazettákat is szívesen bocsátunk az érdeklődők rendelkezésére.

Nyitvatartási idő: vasárnap 10.00 - 11.30

Kedves Hívek!

Kérjük, hogy az egyházfenntartási hozzájárulásuk befizetését személyesen, vagy megbízottjuk útján a Plébánia Hivatalban munkanapokon 9-12 óra között, illetve a szentmisék után tegyék meg. Lehetőség van ennek postai utalványon való feladásra is, melyhez csekket helyeztünk el a templomi újságos asztalon.

Zengett az ének

December 12-én a Piroskavárosi Gyermekekért Alapítvány és a Piroskavárosi Általános Iskola tantestülete negyedik alkalommal rendezte meg templomunkban a *Karácsonyi Jótékonyági Hangversenyt*. Dr. Nádudvari Tiborné megnyitó, köszöntő szavai után az iskola tanulói mellett fellépő művész tanárok adtak több mint egy órás zenés-irodalmi műsort. Összeállításukban egyaránt megtalálható volt a legkisebbek karácsonyi verse, tanár és diák közös hangszeres fellépése is. A közelgő ünnep hangulatát fokozta, hogy az előadók kérésére a jelenlévők együtt énekelték el a *Pásztorok*, *pásztorok* és a *Mennyből az angyal* kezdetű karácsonyi dalokat.

Szerkesztői üzenet

Köszönjük, hogy olvasóink közül egyre többen hozzájárulnak lapunk tartalmának gazdagabbá, és színesebbé tételéhez. Továbbra is várjuk írásaikat és észrevételeiket lapunkkal kapcsolatban.

A következő szám terveink szerint Húsvét ünnepére jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásaikat március 31-ig juttassák el a szerkesztők részére.

HARANG-SZÓ

Csongrád-Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal,
450 példányban.

Szerkesztők: Felföldi Miklós és Fekete Imre

Számítógépes formázás: Pap Imre

Felelős kiadó: Janes Zoltán plébános

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4. sz.

Tel./fax: 63/483-063

www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: sztojzsefplebania@csongrad.hu

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Szentes